

Predmet: Mitrović Radoslav i drugi – slučaj Suva Reka/Suharekë

Broj predmeta: K.V. br. 2/2006

Glavni pretres: 11.01.2007.

Izveštaj: Nataša Kandić i advokat Dragoljub Todorović, punomoćnici žrtava

Saslušanje svedoka Milutina Miljkovića

Na dan početka NATO bombardovanja, 24. 03. 1999. godine, svedok je radio u SUP-u Prizren kao oficir u Odeljenju policije, na poslovima unapređenja rada i stručnog usavršavanja policije. Od 6. 04. svedok je radio u OUP-u Suva Reka/Suharekë i to na osnovu usmenog naređenja načelnika SUP-a Prizren da pomogne načelniku OUP-a Suva Reka/Suharekë.

Na samom početku NATO napada jedna bomba je pogodila kasarnu u Prizrenu. Svedok ne zna datum, ali se seća da je kasarna pogođena oko osam sati uveče. Komandir saobraćajne policije Milan Šipka obavestio ga je da ima povređenih radnika SUP-a, pa je svedok odmah otišao u SUP da se informiše. Tamo je saznao da su dvojica policajaca poginula, a dvojica povređena. Odmah su prebačeni u bolnicu. Sutradan, između 11:00 i 11:30 časova, svedok je došao u bolnicu da poseti povređene, a onda je policija organizovala prebacivanje povređenih na stadion u Prizrenu, odakle su helikopterom prebačeni u vojnu bolnicu u Niš (Srbija). Tog dana svedok je video optuženog Mitrovića u gradu, u prolazu. Međutim, nije ga video za vreme uviđaja u kasarni, ni u bolnici, kao ni na stadionu prilikom poletanja helikoptera sa ranjenicima. Svedok zna da je bio neki sastanak u SUP-u Prizren u vezi sa ovim događajem ali ne zna da li je optuženi Mitrović bio na tom sastanku. Time je svedok osporio odbranu optuženog Mitrovića da je on nakon što je kasarna pogođena bio na uviđaju, u bolnici, na stadionu pred poletanje helikoptera, kao i na sastanku u SUP-u Prizren, nakon što je helikopter odleteo sa ranjenicima.

Svedok ne zna ništa o ubistvima Albanaca 26. 03.1999.

Komentar:

Iskaz svedoka je značajan, pošto ozbiljno dovodi u pitanje alibi optuženog Mitrovića, koji tvrdi da je u vreme masakra u Suvoj Reci/Suharekë, 26. 03. bio u Prizrenu. Ovaj iskaz pogotovu dobija na značaju kada se uporedi sa iskazima optuženog Nenada Jovanovića i svedoka A, koji su izneli da su optuženog Mitrovića videli tog dana (26. 03.1999) u Suvoj Reci i čuli kada je on naredio policajcima iz OUP-a Suva Reka/Suharekë da krenu za pripadnicima PJP Reštanskim putem.

Saslušanje Milovana Gogića

Svedok je bio vođa smene u Dežurnoj službi u OUP-u u Suvoj Reci/Suharekë. Živeo je u Prizrenu i do početka bombardovanja svakodnevno je putovao na posao, a nakon toga kući je išao povremeno. U dežurnoj službi je još radio Goran Đokić. Dežurali su 24 časa, s tim što su se dogovarali o tome koliko ko dežura i dok jedan dežura drugi se odmara, spavajući na podu.

O samom događaju, ubistvima na Reštanskom putu i Zanatskom centru, svedok ne zna ništa. Što se tiče iseljavanja Albanaca, svedok tvrdi da su se iseljavali u manjim grupama, samoinicijativno. Na pitanja punomoćnika svedok je izneo da policajci nisu zaduživali bombe, da se 26. marta čula pucnjava sa svih strana, da je bilo pravilo da svi policajci nakon povratka sa terena podnose izveštaj dežurnoj službi, uključujući policajce u osmatračnici u zgradi *Podrumi vina*, dok oni koji su bili u osmatračnici na zvoniku pravoslavne crkve nisu podnosili izveštaje. Na insistiranje

Nataše Kandić svedok je rekao da je zgrada *Podrumi vina* najbliža Zanatskom centru, i da se sa osmatračnice te zgrade najbolje vidi zanatski centar.

Komentar:

Svedok otvoreno pokazuje da nije spreman da bilo šta kaže o ubistvima 26. 03.1999.. Iako je objasnio da svi pripadnici policije na terenu, uključujući i one na osmatračnici na zgradi *Podrumi vina*, imaju obavezu da dežurnoj službi podnesu izveštaj, svedok je krajnje neuverljiv kada kaže da ne zna ništa o događajima na Reštanskom putu i u piceriji u zanatskom centru, kao i da ne zna da li uopšte postoje izveštaji o tim događajima.

Fond za humanitarno pravo